

ק"פ 11302/02/18 - שירלי עודד דורון נגד צביקה גנדלמן, חדווה יחזקאלי, שי ברכה

בית משפט השלום בחדרה

ק"פ 11302-02-18 עודד דורון נ' גנדלמן ואח'

בפני
קובלת
נגד
נאשמים

שירלי עודד דורון

1. צביקה גנדלמן
2. חדווה יחזקאלי
3. שי ברכה

פסק דין

הקובלנה:

1. הנאשמים הם ראש עיריית חדרה ושני חברי מועצה והקובלת גם היא חברת מועצה.
2. הקובלנה כוללת 9 אישומים שונים המתייחסים לדברים שנאמרו על ידי הנאשמים, (או חלקם - בחלק מהאישומים) בשיבות המועצה או בתקשורת אשר לפי הנטען מגלמים עבירות על סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה - 1965, עלבון במקום ציבורי - 194 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ואיומים - סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

טענות מקדמיות:

3. הנאשמים העלו טענות מקדמיות - בין השאר שלא ניתן לייחס אחריות שילוחית לראש העירייה על עבירות לפי חוק לשון הרע - טענה שהיה ותתקבל תביא למחיקת חלק מהקובלנה נגדו- אך הטענה המקדמית העיקרית היא שלא ניתן אישור היועץ המשפטי לממשלה להגשת הקובלנה - כנדרש על פי סעיף 69 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 (להלן: החסד"פ).
4. הקובלת השיבה לטענה בנ"ל תוך הפנייה להודעת פרקליט המחוז - בהתאם לסעיף 71 לחסד"פ - לפיה הפרקליטות לא תנהל את ההליך ולשיטתם די בכך כדי לענות על דרישת סעיף 69 לחוק.

5. לאחר שניתנה רשות להשלמת הטיעון -מוסיפה הקובלת כי סעיף 69 לחסד"פ - המחייב את אישור היועמ"ש להגשת הקובלנה, וסעיף 342 לפקודת העיריות ("הוראות סעיף 69 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, יחולו על פקידי עיריה ועובדיה כאילו הם עובדי המדינה") חלים על עובדי הציבור אך לא חלים על נבכרי הציבור - דוגמת הנאשמים כאן.

6. הקובלת ערה לסעיף 341 לפקודת העיריות שזו לשונו: " כל העובד בשירות עיריה, וכן כל ראש עיריה, סגן ראש עיריה או חבר מועצה אחר, איש איש בתחום חובותיו, יראוהו לענין כל דין פלילי, כאדם העובד בשירות הציבור" אלא שלטענתה - ההסטוריה החקיקתית של סעיף 342 לפקודה והשמטת התייחסות לנבכרי ציבור שהייתה בהצעה המקורית - מלמדת על כוונת המחוקק שלא להחיל את סעיף 342 על נבכרי ציבור.

דין והכרעה:

7. הטענה שהקובלנה הוגשה שלא כדין בשל העדר אישור היועמ"ש - תקום או תיפול על פרשנות סעיף 342 הנ"ל.

האם יש לפרשו על פי ההסטוריה החקיקתית שלו - ולשלול את ההגנה לנבכרי הציבור, או שמא יש לפרשו ביחד עם סעיף 341 לפקודה - את הפירוש הנוח לנאשמים - פירוש רחב לפיו סעיף 341 מרחיב את הגנת סעיף 342 על נבכרי הציבור.

6. שני הצדדים התייחסו בטיעוניהם לפס"ד שניתן בק"פ 32231-06-17 - סעדון נ. אילוז, שם בוטלה קובלנה נגד יועץ משפטי של עירייה, אבל כיוון שהיועץ המשפטי אינו נבכר ציבור - אין בותו פס"ד כדי להכריע במחלוקת.

7. לטעמי מקריאת סעיף 341 ביחד עם סעיף 342 - עולה התמונה הבאה - דין נבחן הציבור כדין עובד הציבור, והואיל ומדובר בנבכר העיריה כמוהו כעובד העיריה וגם עליו חל סעיף 69 לחסד"פ.

פרשנות זו אולי אינה תואמת את ההסטוריה החקיקתית של סעיף 342 אך כן תואמת את לשון הפקודה, את הרציונל של סעיף 341 להרחיב את ההגנה על נבכרי הציבור ובמיוחד את הוראת סעיף 342א. לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 שזו לשונה: "ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין".

סיכום של דבר:

8. עובר להגשת קובלנה נגד נבחר ציבור יש לקבל את אישור היועץ המשפטי לממשלה.

משלא ניתן האישור - דין הקובלנה להימחק וכך אני מורה.

הקובלת תישא בהוצאות המשיבים בסך 4,500 ₪.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ח, 04 יוני 2018, בהעדר הצדדים.